

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ
ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Αθήνα, 24 Απριλίου 2024

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ

Ο Σύλλογος μελών ΔΕΠ της Φιλοσοφικής Σχολής του ΕΚΠΑ παρακολουθεί πάντοτε με ιδιαίτερο ενδιαφέρον τις εξελίξεις και τις νομοθετικές ρυθμίσεις στο χώρο της δευτεροβάθμιας (αλλά και της πρωτοβάθμιας) εκπαίδευσης, αφού η Σχολή μας έχει οργανική διασύνδεση με αυτήν. Η διασύνδεση προκύπτει από δύο κατευθύνσεις: αφενός από το ότι οι φοιτητές/τριές μας είναι απόφοιτοι/ες Λυκείου, αφετέρου από το ότι οι πτυχιούχοι των Τμημάτων της Σχολής μας στελεχώνουν στο μεγαλύτερο ποσοστό τους τη δευτεροβάθμια αλλά και την πρωτοβάθμια εκπαίδευση.

Την τελευταία τριετία –και αμέσως μετά την πανδημία και τις σημαντικότερες συνέπειές της στο σύνολο της εκπαίδευσης με τη μακρόχρονη εξ αποστάσεως λειτουργία των εκπαιδευτικών δομών όλων των βαθμίδων– επιχειρείται να εφαρμοστούν δύο νόμοι στην εκπαίδευση: ο 4692/2020 για την αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου των σχολικών μονάδων και ο 4823/2021 για την ατομική αξιολόγηση των εκπαιδευτικών. Αξίζει να αναφερθεί ότι και οι δύο αυτοί νόμοι συνάντησαν την αντίδραση των εκπαιδευτικών και οδήγησαν σε κινητοποιήσεις διαφόρων μορφών και επιπέδων. Το Υπουργείο επέλεξε να απαντήσει με δικαστικές διώξεις στις συνδικαλιστικές ηγεσίες των εκπαιδευτικών, ενώ με πρόσφατη εγκύκλιο προβλέπεται ότι οι διευθυντές/τριες που δεν διεξάγουν την αξιολόγηση εφαρμόζοντας αποφάσεις των συνδικαλιστικών τους οργάνων, θα αντικαθίστανται. Το Υπουργείο, επομένως, απαντά με αυταρχισμό στην ομόθυμη άρνηση της εκπαιδευτικής κοινότητας να εφαρμόσει την τιμωρητική αξιολόγηση ως μέσο επίλυσης των προβλημάτων των σχολείων και των μαθητών.

Ως Σύλλογος πανεπιστημιακών δασκάλων δεν μπορούμε παρά να επισημάνουμε ότι τα πολλαπλά προβλήματα που αντιμετωπίζει η εκπαίδευση σε όλες τις βαθμίδες της (υποχρηματοδότηση, υποστελέχωση, κοινωνικές συνέπειες της οικονομικής κρίσης στις οικογένειες των εφήβων και των παιδιών) δεν μπορεί να θεωρείται ότι αντιμετωπίζονται με την καταγραφή και την αξιολόγηση. Μια τέτοια αντίληψη μετακυλίζει τις ευθύνες για τα δομικά προβλήματα στον εκπαιδευτικό ατομικά, και μάλιστα στον νέο εκπαιδευτικό, ο οποίος καθίσταται όμηρος για μια διετία ως «δόκιμος». Η πολιτική του Υπουργείου θεωρεί ότι η μέτρηση, η σύγκριση, η κατάταξη και η ιεράρχηση σχολικών μονάδων και εκπαιδευτικών επιλύει μέσω του ανταγωνισμού και της πειθάρχησης τα προβλήματα, αγνοώντας συνειδητά ότι το εκπαιδευτικό έργο είναι περίπλοκο και πολυπαραγοντικό και δεν βελτιώνεται μέσω μιας πρότυπης διδασκαλίας ούτε μέσω της βαθμολόγησης σε «εξαιρετικό, πολύ καλό, ικανοποιητικό, μη ικανοποιητικό», ανεξάρτητα από τις ειδικές συνθήκες κάθε σχολείου, είτε αυτό βρίσκεται στον Έβρο, είτε σε υποβαθμισμένες κοινωνικά περιοχές είτε όχι.

Ως αξιολογητές ορίζονται οι σχολικοί σύμβουλοι (ειδικότητας και παιδαγωγικής ευθύνης), καθώς και οι διευθυντές των σχολικών μονάδων, εγκαθιστώντας μια

ιεραρχική δομή στη λειτουργία του εκπαιδευτικού έργου και επαναφέροντας τον θεσμό του επιθεωρητή με νέο όνομα, θεσμό που η ελληνική εκπαίδευση κατάργησε προ τεσσαρακονταετίας. Επιπλέον, η διαδικασία αξιολόγησης που ακολουθείται ενισχύει τη γραφειοκρατία, προσθέτει φόρτο εργασίας στους εκπαιδευτικούς πέραν του βασικού τους έργου που είναι η διδασκαλία.

Ως πανεπιστημιακοί δάσκαλοι σε καθηγητική Σχολή, όπως είναι η Φιλοσοφική, γνωρίζουμε ότι οι απόφοιτοί μας είναι πλήρως εκπαιδευμένοι σε ζητήματα παιδαγωγικής αλλά και διδακτικής του ειδικού αντικειμένου τους, έχοντας παρακολουθήσει επιτυχώς πλήθος σχετικών μαθημάτων με την μορφή του Πιστοποιητικού Παιδαγωγικής και Διδακτικής Επάρκειας. Είναι ενήμεροι των εξελίξεων στους επιστημονικούς χώρους της παιδαγωγικής, ενώ έχουν πραγματοποιήσει και πρακτική άσκηση ως προϋπόθεση για τη λήψη του πτυχίου τους. Επομένως, ο διαρκής έλεγχος της ικανότητάς τους, και μάλιστα σε καθεστώς εργασιακής ανασφάλειας για τους νεότερους, αφενός υποβαθμίζει και υποτιμά το επιστημονικό έργο των Τμημάτων μας, αφετέρου –και το σημαντικότερο– στοχεύει να δημιουργήσει έναν τύπο εκπαιδευτικού, χωρίς αυτοπεποίθηση για τις γνώσεις του, διαρκώς φοβισμένου και υπάκουου στους προϊσταμένους του. Είμαστε βέβαιοι ότι αυτός ο τύπος εκπαιδευτικού δεν θα μπορέσει να αντιμετωπίσει τις προκλήσεις στις τάξεις των παιδιών και των εφήβων της σύγχρονης εποχής. Είμαστε βέβαιοι ότι οι μαθητές και οι μαθήτριες κατανοούν –καλύτερα από τον καθένα– αν ο δάσκαλος ή η δασκάλα τους δίνει την ψυχή του στο μάθημα ή φοβάται την βαθμολογία των επιθεωρητών (παλαιού ή νέου τύπου).

Η διεθνής βιβλιογραφία προσφέρει πλήθος μοντέλων συλλογικού αναστοχασμού από τους εκπαιδευτικούς της σχολικής ζωής και του έργου τους, καθώς και μεθόδους βελτίωσης αυτού προς όφελος πάντοτε των μαθητών και των μαθητριών. Προσφέρει, επίσης, μοντέλα ενδυνάμωσης τόσο των μαθητών που εκκινούν από προβληματικά κοινωνικά και οικογενειακά περιβάλλοντα, όσο και των εκπαιδευτικών που εργάζονται σε δύσκολες συνθήκες. Δεν είναι δυνατόν όλα αυτά να αγνοούνται και στη θέση τους να επιλέγεται μια «αξιολόγηση» που θα χωρίζει την «ήρα από το στάρι».

Ως Σύλλογος μελών ΔΕΠ ζητούμε από το Υπουργείο:

Να παύσει τις συνδικαλιστικές διώξεις όσων εκπαιδευτικών αντιδρούν στην αξιολόγηση

Να άρει την εφαρμογή των προαναφερθέντων νόμων και να διεξαγάγει εκτεταμένο διάλογο με την εκπαιδευτική κοινότητα, τόσο για ζητήματα αξιολόγησης, όσο και για το σύνολο των ζητημάτων της.

Η εκπαίδευση, οι εκπαιδευτικοί και οι μαθητές αξίζουν σεβασμό και όχι εντολές και ποινές. Οποιοδήποτε ρήγμα στην εκπαίδευση έχει άμεση αντανάκλαση στην κοινωνία και το μέλλον της νέας γενιάς!

Για το Δ.Σ. του Συλλόγου μελών ΔΕΠ της Φιλοσοφικής Σχολής ΕΚΠΑ

Ο πρόεδρος
Κώστας Γαγανάκης

Η γραμματέας
Γιάννα Γιαννουλοπούλου

